

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Mușat Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

*Mușat Vladimir XXX, născut la
XXX, domiciliat în XXX, str. XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. 18.11.2014 – 18.10.2016 (*prima instanță*);
2. 07.11.2016 – 17.01.2017 (*instanța de apel*);
3. 13.04.2017 – 11.07.2017 (*instanța de recurs*).

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 octombrie 2016, procesul penal în privința lui Mușat Vladimir XXX, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod Penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Mușat Vladimir XXX, la data de 12.06.2010, în jurul orei 21:20 min, aflându-se pe str. Vasile Lupu 59/3, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Coptu Nadejda XXX și neinformând-o că în aceeași zi, în jurul orelor 16:40 min, a comis un accident rutier cu automobilul de model „Lifan LF BOA”, n/î C OC 738, i-a solicitat să-i fie întocmită poliță de asigurare pe automobilul nominalizat.

Tot atunci, după ce Coptu Nadejda XXX a completat toate actele necesare, precum și contractul cu nr. 18/0170017 din 12.06.2010, indicând în rubrica „ora” din neatente cifrele „09:23” în loc de „21:23”, Mușat Vladimir primind copia contractului menționat și polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (RCA) cu seria AG și nr. 0170017, pe care le-a folosit în interesele personale și anume ca să se eschiveze de la răspunderea materială pentru daunele cauzate în urma accidentului rutier comis, le-a prezentat și le-a anexat la cererea sa pentru despăgubiri la oficiul S.A. „Moldasig” situat pe str. Cucorilor 14, mun. Chișinău, cauzând S.A. “Moldasig” un prejudiciu material în sumă de 47000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mușat Vladimir să fie achitat, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, Mușat Vladimir vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, declarând că copia contractului nr. 18/0170017 din 12.06.2010 și polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (RCA) cu seria AG și nr. 0170017 a obținut-o de la agentul S.A. „Moldasig” Coptu Nadejda, la data de 12.06.2010 ora 09:15, în oficiul companiei, unde activa la acel moment. Polița dată a prezentat-o o singură dată la Poliția Rutieră, când a comis accidentul rutier. După accidentul respectiv la S.A. „Moldasig” sau la alte organe de stat nu s-a adresat și nu a solicitat încasarea de la compania dată a despăgubirilor;

- din ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul reieșea că Coptu Nadejda, completând actele necesare, precum și contractul cu nr. 18/0170017 din 12.06.2010, din neatenție în rubrica „ora” a indicat cifrele „9:23” în loc de „21:23”. Sub acest aspect, organul de urmărire penală constatare că Coptu Nadejda a procedat din neatenție, și nu cu intenție directă;

- prin ordonanța din 08.08.2014, a fost încetată urmărirea penală în privința cet. Coptu Nadejda în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Din ordonanța dată rezulta că, aflându-se la data de 14.06.2010 în oficiul central al instituției menționate de pe str. M. Eminescu 2, mun. Chișinău, acționând cu intenția confecționării, deținerii și pentru ulterioara folosire a documentului oficial fals, în contractul menționat eliberat pe numele SRL „Succes” a cărui angajat era Mușat Vladimir, în rubrica „ora” intenționat a modificat și a falsificat din cifrele „9:23” în „21:23”. Deci, procurorul a reținut acțiunile cet. Coptu Nadejda, care s-au manifestat în falsificarea documentului oficial, prin modificarea și falsificarea datelor în rubrica „ora” a contractului litigios;

- analizând ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, se observă că acestea sunt motivate insuficient sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintată, și anume privind data, mijlocul, modul săvârșirii infracțiunii, forma de vinovăție, astfel aceste acte nu corespund cerințelor art. art. 281, 296, 297 Cod de procedură penală, fiind viciate; din aceste considerente, ordonanța din 16.09.2014 urmează să fie recunoscută nulă.

3.2. Inculpatul, care a solicitat, casarea sentinței, anularea ordonanței de învinuire și a rechizitoriului și emiterea unei hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu a fost demonstrat locul întocmirii și modul falsificării contractului și a poliței de asigurare, faptul că el a deținut și a avut intenția de a folosi un document fals, precum și faptul că documentul este fals;

- în ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui Nadejda Coptu s-a confirmat faptul că asigurarea a fost perfectată până la comiterea accidentului rutier, adică la ora 9:15, data de 12.06.2010, iar despre faptul că documentul falsificat de ultima s-a aflat în arhiva S.A. „Moldasig” a aflat în ședința de judecată din ordonanța procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău; sub acest aspectul, apelantul a invocat că o eroare nu poate fi calificată ca fals, instanța neluând în considerație că lipsea însuși faptul denaturării poliței asigurate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, pronunțată integral la 14 februarie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mușat Vladimir XXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond, la rândul său, just a reținut starea de fapt și de drept în cauză, ce corespundea probelor din dosar, care au fost apreciate corect. Astfel, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Necâtând la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că aceasta a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente, concludente, utile și veridice, cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel și anume prin declarațiile martorilor Șeremet I., Telpiz I., Coptu N. și Boian O., date în instanța de fond și verificate în instanța de apel, precum și prin probe scrise.

Analizând solicitarea părții apărării privind achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii, instanța de apel a constatat că aceasta nu și-a găsit justificare la judecarea apelurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a considerat că instanța de fond a reținut în mod justificat că infracțiunea a fost săvârșită de către inculpat prin două modalități alternative ale laturii obiective – deținere și folosire, fără a fi prezente și modalități de confecționare și de vânzare a documentului oficial fals, reținute de către organul de urmărire penală în sarcina inculpatului.

În ceea ce ține de modalitatea acțiunii prejudiciabile prevăzute de art. 361 Cod penal - noțiunea de „vânzare”, instanța de apel a reținut că vânzarea documentelor false se va considera fapta de primire a banilor de la cel care cumpără documente false. Așadar, aceasta nu trebuie identificată cu eliberarea gratuită a documentelor false. Sub acest aspect, prima instanță corect a exclus din învinuire semnele calificative de confecționare și de vânzare a documentului oficial fals, din motiv că nu au fost probate de către partea acuzării.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că modalitatea de folosire a documentelor oficiale false care acordă drepturi presupune două forme alternative: 1) depunerea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații; 2) înfățișarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează obligații.

Prin noțiunea „deținerea documentelor false” se înțelege posedarea unor asemenea documente.

În legătură cu aceste constatări, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, just a statuat că inculpatul a posedat polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA), a cunoscut conținutul acesteia, cât și a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, și anume că la rubrica ora întocmirii a fost indicată ora „9:23”, adică ora anterioară accidentului rutier în care a fost implicat. Astfel, ora indicată determina un caracter fals documentelor pe care le deținea inculpatul, pe care ultimul le-a folosit în interesele sale.

Totodată, instanța de apel a mai menționat că potrivit avizului cu privire la producerea accidentului rutier, prin care se confirma cu certitudine că anume inculpatul la data de 14.06.2010 a adus la cunoștință asiguratorului SA „Moldasig” că la data de 12.06.2010 s-a produs accidentul rutier din vina sa, conducând mijlocul de transport de model „Lifan” cu n/î COC 739 și a indicat că deținea polița de asigurare nr. 0170017 cu termen de valabilitate de la 12.06.2010 pînă la 11.06.2011, a anexat copia poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) seria AG nr. 0170017 din 12.06.2010, permisul de conducere perfectat pe numele său și copia certificatului de înmatriculare a automobilului menționat.

Astfel, s-a dovedit cu certitudine că inculpatul intenționat a prezentat companiei de asigurări SA „Moldasig” polița de asigurare nr. 0170017 cu termen de valabilitate de la 12.06.2010 pînă la 11.06.2011, deși cunoștea cu certitudine că contractul de asigurare a fost încheiat în aceeași zi după comiterea accidentului rutier. Astfel, nu și-a găsit confirmare argumentul inculpatului precum că la 12.06.2010 polița dată a fost luată de ofițerii poliției rutiere și anexată la materialele cauzei cu privire la accidentul rutier, deoarece anume el a prezentat actele nominalizate companiei de asigurări, imediat în prima zi lucrătoare după comiterea accidentului rutier.

Astfel, prima instanță corect a reținut că calificativul „folosire” a unui document oficial fals de către inculpat s-a manifestat prin intenție directă, deoarece în momentul când inculpatul a prezentat polița de asigurare, precum că a fost întocmită la ora 09:23, anterior survenirii cazului asigurat, făcând trimitere și prezentând-o ca un document autentic, aceasta a fost prezentată și pătimatei Mihalachi Antonina, ulterior prezentând-o ca probă la judecarea cauzei civile și a servit drept temei pentru încasarea prejudiciului ca despăgubiri de asigurare de la SA „Moldasig”.

Cu referire la alegațiile inculpatului și a avocatului acestuia din apel, precum că lipsește obiectul material al infracțiunii, instanța de apel le-a respins ca nefondate, or

prin noțiunea de „document oficial” se înțelege nu numai documentele eliberate de autoritățile publice, ci și documentul prezentat autorităților publice, or documentele care emană de la particulari trebuie considerate documente oficiale atunci când sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, dar și prezentate autorităților publice, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Sub acest aspect, polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă din 12.06.2010 a fost prezentată de inculpat la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentului constatator care reprezenta o instituție publică, iar baza acesteia a fost emisă hotărârea Judecătorei Centru din 04 noiembrie 2013, prin care s-a dispus încasarea de la SA „Moldasig” a despăgubirilor de asigurare în sumă de 38831 lei, a penalităților în sumă de 7107 lei și taxa de stat în sumă de 1378,35 lei.

Sub aspectul celor reținute, instanța de apel a considerat că nu și-au găsit reflectare argumentele părții apărării precum că în acțiunile lui inculpatului nu s-a regăsit latura obiectivă a infracțiunii nominalizate, deoarece aceasta este una formală și se consumă din momentul săvârșirii a tuturor sau a cel puțin a unei acțiuni indicate în dispoziția art. 361 alin. (1) Cod penal.

Reținând că în contractul nr. 18/0170017 de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din 12.06.2010 este indicată ora 09:23, instanța de apel a considerat că sunt relevante declarațiile martorului Coptu Nadejda, care a comunicat că contractul nominalizat a fost încheiat la data de 12.06.2010, ora 21:23, ulterior producerii accidentului rutier, fiind din greșeală indicată ora „09:23” în loc de „21:23”, aceste declarații fiind corespunzătoare și în coroborare cu declarațiile celorlalți martori, deoarece din declarațiile martorului Telpiz Irina rezulta că Mușat Vladimir a cerut numărul de telefon al agentului Coptu Nadejda și ulterior a fost contactată de inculpat, care a rugat-o ca în caz că va fi întrebată, să spună că numărul de telefon a lui Coptu Nadejda i l-a dat cu mult timp înainte, fapt ce denotă că contractul de asigurare obligatorie a fost încheiat de Mușat Vladimir și reprezentantul SA „Moldasig”, Coptu Nadejda, ulterior producerii accidentului rutier. În opinia instanței de apel, această solicitare demonstra faptul că inculpatul conștientiza deținerea și folosirea unor documente oficiale false, deoarece cunoștea că contractul de asigurare l-a întocmit după comiterea accidentului rutier și îl va folosi pentru a evita răspunderea materială față de pățimită. În același context, instanța de apel a considerat că s-a combătut argumentul inculpatului precum asupra falsificării documentelor nu a fost înștiințat și nu a avut de unde să știe ce se întâmpla în cadrul oficiului central al asiguratorului.

În acest context, instanța de apel a considerat declarativ argumentul inculpatului precum că Coptu Nadejda ar fi falsificat copia contractului de asigurare în incinta SA „Moldasig”, or Coptu Nadejda de la bun început la data de 14.06.2010, a indicat în explicații că a admis o greșeală mecanică, indicând în contract ora „09:23” în loc de

„21:23” și nu s-a depistat care ar fi motivul ca agentul să recurgă la asemenea acțiuni, dat fiind faptul că Coptu Nadejda nu cunoștea despre producerea accidentului din 12 iunie 2010, aproximativ la ora 16:00.

Suplimentar, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, justificat a respins argumentele inculpatului și apărătorului său, precum că ordonanța de punere sub învinuire din 16.09.2014 și rechizitoriul sunt motivate insuficient, sub aspectul informării asupra învinuirii înaintate privind data, mijlocul, modul săvârșirii infracțiunii și forma de vinovăție, acestea fiind declarative, deoarece actele menționate au fost întocmite cu respectarea prevederilor procesual-penale, fiind indicate toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal de către inculpat, iar referitor la indicarea eronată în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu a anului comiterii infracțiunii de către acesta, corect s-a menționat, că conform procesului-verbal de concretizare a datelor de urmărire penală din 30.06.2016, emis de procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, această eroare a fost corectată.

Referitor la alegația apărării precum că rectificarea prin proces-verbal a avut loc doar la etapa susținerilor verbale, instanța de apel a indicat că potrivit art. 249 Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însăși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu; despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată – o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat. Astfel legislația procesual-penală permite efectuarea corectărilor erorilor materiale la etapa judecării cauzei penale în prima instanță.

Totodată, instanța de apel a accentuat că strategia de apărare a inculpatului, invocată în cererea de apel, se baza pe faptul că el nu a falsificat nici un document, pe când instanța de fond nici nu a reținut vinovăția acestuia în confecționarea de documente false, ci l-a recunoscut vinovat în deținerea și folosirea de documente false, or inculpatul cunoștea cu certitudine că Coptu Nadejda a indicat în contract o oră anterioară încheierii acestuia - „09:23” în loc de „21:23”, ceea ce îi convenea prin prisma faptului că accidentul rutier a avut loc la aceeași dată – 12.06.2010, la ora 16:30. Prin urmare, utilizând documentele în care Coptu Nadejda a indicat din neatenție o oră eronată, inculpatul a obținut posibilitatea de a evita răspunderea materială, pentru ca ulterior despăgubirile pecuniare să fie achitate lui Mihalachi Antonina de către SA „Moldasig”.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță, deși constatase în mod corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței, ea a omis să constate vinovăția lui Mușat

Vladimir și în dispozitivul sentinței, indicând doar necesitatea încetării procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În legătură cu acest fapt, instanța de apel a menționat că inculpatul eronat nu a fost recunoscut vinovat în dispozitivul sentinței. Instanța de fond a examinat fondul cauzei, cercetând probele prezentate de către părți și urma să se expună referitor la vinovăția inculpatului sau nevinovăția lui în comiterea infracțiunii încriminate, iar prin prisma art. 389 alin. (1) și alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, trebuia să adopte o sentință de condamnare numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Mușat Vladimir, depuse la 15 și 16 martie 2017, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererilor depuse, recurentul a invocat următoarele:

- i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, în particular dreptul la apărare, deoarece la examinarea cauzei în ordine de apel, la data de 17 ianuarie 2017, în cadrul ședinței de judecată, avocatul său din oficiu a solicitat amânarea examinării cauzei și acordarea unui termen pentru pregătire pe cauza dată, la care instanța de apel a acordat un termen de câteva minute, lucru care nu era suficient pentru asigurarea unei asistențe juridice eficiente; totodată, cererea sa cu privire la amânarea ședinței de judecată, pentru a-și angaja un apărător prin contract, a fost neglijată și rămasă fără soluționare.

- instanța de apel nu a atras atenție la argumentele părții apărării asupra ordonanței de încetare a procesului în privința lui Coptu Nadejda, potrivit căreia s-a constatat faptul că anume ea a falsificat actele, la rubrica ora schimbând datele din „09:23” în „21:23”; astfel, nu s-a luat în calcul posibila greșeală mecanică admisă de către aceasta la întocmirea contractului de asigurare, lucru care nu poate fi calificat drept fals;

- instanța de apel a omis să se expună asupra argumentului cu referire la necorespunderea contractului de asigurare și a poliței de asigurare cu noțiunea de document oficial, sub aspectul că documentele au fost prezentat în careva instituții statale, ceea ce ar demonstra că inculpatul le-a folosit.

6. Pe cauză a fost depusă referință de procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, considerându-le vădit neîntemeiate.

Procurorul a indicat că în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare declarate, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite, instanțele de fond și apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de

fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept penal material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

Totodată, referitor la argumentele privind alegerea apărării calificate, procurorul a indicat că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 17 ianuarie 2017 (f.d. 16, vol. II) inculpatul nu a declarat careva cereri și nu a înaintat obiecții asupra procesului-verbal respectiv.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, prin casarea parțială sau totală a deciziei atacate, atunci când se constată comiterea unei erori de drept care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Astfel, raportând la materialele dosarului unul dintre motivele invocate de recurent, și anume cel privind respingerea solicitării sale privind posibilitatea angajării unui avocat ales, în bază de contract, Colegiul penal lărgit consideră că acesta și-a găsit confirmare, din următoarele considerente.

La caz, audiind înregistrarea audio a ședinței de judecată în instanța de apel, din 17.01.2017, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul, la etapa dezbaterilor judiciare, a înaintat o cerere prin care a solicitat instanței de a-i fi acordat timp pentru angajarea unui avocat prin contract.

Sub acest aspect, în primul rând, Colegiul penal lărgit constată că în procesul-verbal al ședinței de judecată din 17.01.2017, în partea corespunderii acestuia cu desfășurarea propriu-zisă a ședinței la etapa dezbaterilor judiciare, a fost omisă indicarea cererii inculpatului de a-și angaja un apărător ales și expunerea instanței asupra cererii respective (f.d. 20, vol. II), în raport cu înregistrarea audio a ședinței, unde aceste aspecte au fost consemnate.

În situația respectivă, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a omis de a se conforma prevederilor art. 336 alin. (3) pct. 7) Cod de procedură penală, potrivit cărora *procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă cererile și demersurile formulate de părți și de ceilalți participanți la proces și încheierile date de instanță, fie consemnate în procesul-verbal, fie întocmite separat, cu mențiunea respectivă în procesul-verbal.*

În mod subsidiar, asupra chestiunii necorespunderii procesului-verbal al ședinței de judecată cu înregistrarea audio a acesteia, Colegiul penal lărgit constată că instanța

de apel nu a acordat eficiență și prevederilor art. 336 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărora *după ședința de judecată, înregistrările audio și/sau video ale ședinței de judecată sânt folosite de greșier pentru a verifica exactitatea procesului-verbal.*

Colegiul penal lărgit consideră că erorile respective sunt valabile și urmează a fi remediate, în măsura în care **instanța de apel a omis de a înștiința inculpatul, în scris, despre întocmirea și semnarea procesului-verbal al ședinței de judecată,** în corespundere cu prevederile art. 336 alin. (5) Cod de procedură penală.

În al doilea rând, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a omis de a se pronunța în mod corespunzător asupra cererii în cauză a inculpatului. Sub aspectul dat, Colegiul penal constată că instanța de apel a omis de a pune în discuție cererea inculpatului și nu a audiat opinia părților în proces asupra acesteia.

Suplimentar, este necesar de a menționa că instanța de apel, adoptând soluția de respingere a cererii inculpatului, urma să se conformeze prevederilor art. 342 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora *toate chestiunile care apar în timpul judecării cauzei se soluționează prin încheiere a instanței de judecată.* La caz, Colegiul penal lărgit consideră că parvenirea unei cereri din partea inculpatului reprezintă o chestiune apărută în timpul judecării cauzei și urma a fi soluționată prin adoptarea unei încheieri motivate, care după cum s-a arătat anterior, atât nu este reflectată atât în procesul-verbal al ședinței de judecată, cât și lipsește în materialele cauzei.

Reieșind din constatările efectuate, Colegiul penal lărgit consideră că judecarea cauzei penale în privința inculpatului, în ordine de apel, a fost lipsită de nivelul corespunzător de contradictorialitate și egalitate a armelor în proces, necesar pentru asigurarea dreptului inculpatului la un proces echitabil.

Cu referire la celelalte argumente invocate de recurent, Colegiul penal lărgit le va admite în principiu, instanța de apel urmând a se pronunța inclusiv asupra acestora la rejudecarea cauzei, soluție care se impune având în vedere că argumentul recurentului, privind respingerea cererii sale de a-și angaja un apărător ales și-a găsit confirmare, ceea ce denotă comiterea unor erori de către instanța de apel, care în virtutea caracterului lor procedural sunt pasibile de a fi corectate doar de către aceasta.

Totodată, sub aspectul celorlalte motive invocate, Colegiul penal lărgit reiterează că critica aprecierii probelor este inadmisibilă la etapa examinării admisibilității/judecării recursului ordinar, din motiv că reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. În acest context, reaprecierea probelor este pusă în sarcina instanței de apel, abilitată prin lege de a rejudeca fondul cauzei.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit va respinge argumentul recurentului, precum că instanța de apel a omis de a se pronunța asupra unui motiv invocat în apel, și anume a corespunderii poliției de și contractului de asigurare cu noțiunea de document oficial,

deoarece după cum s-a menționat la pct. 4.1. al prezentei decizii, instanța de apel s-a expus asupra chestiunii respective.

Din considerentul că unul dintre argumentele invocate în recursurile ordinare și-a găsit confirmare, Colegiul penal lărgit le va admite, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de constatările enunțate în prezenta decizie, să se expună atât asupra motivelor invocate în cererile de apel, cât și asupra celor din recursurile ordinare, să se pronunțe motivat și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra oricăror cereri înaintate pe parcursul judecării apelurilor și, în conformitate cu art. 414 și 419 Cod de procedură penală, să adopte o decizie motivată, a cărei soluție să cuprindă motivele legale pe care se întemeiază.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul *Mușat Vladimir XXX*, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în propria cauză penală și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 11 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru

Ion Guzun